

Veter je na njegovih
 prsih
 puščal žametne plodove razklanega
 drevja

9.

Jeklena tetiva njegovih
 kopit
 je oskrunjala
 površino zemlje

In na poti
 najinega
 srečanja
 je rasla
 jata prestreljenih podob
 avgustovskega

sonca

10.

Zmamila ga bo reka ki teče
 vzdolž
 sadovnjakov

In predajal se ji bo
 z radostjo
 morskih
 galebov

Njegovo telo bo odnašalo s seboj
 prošnje
 pregnanih
 jezdecev

Na okrvavljenem hrbtu
 upognjenega trsja
 bodo jezdili
 odsevi
 mladega jutra

In zreli plodovi
 velikega nemirnega
 vranca
 bodo odžejali

glad, mojega
grla

11.

In ker ga ne bom hotel ubiti
bom hropel
od odžejane radosti
njegovega
bega

12.

Odpuščal mu bom
kakor odpuščajo
ptice

Odpuščal mu bom
kakor odpuščajo
jate
morskih
galebov

V gozdu
ki se pričenja z nasadi jablan
z drevoredi
nepremičnih
sadovnjakov

bo odsevala
razlitost
dneva

13.

In v samoto
spomina
se bo naselila

OAZA